

Evangelizáció

Lekció: I.Kir. 17.
Textus: Lk.4. 14-30.

2000. okt. 1.
Gazdagrét

Jézus szemtől szemben

A názeretiek szemtől szemben találják magukat Jézussal. Jézus pedig, a falujukbeli, nem az az a személy, akivel a találkozás közömbös. A történet elején azt olvassuk, hogy *elterjedt a híre az egész környéken... és dicsőítette őt mindenki*. Ez igen pozitív reakciót jelent. A názáretiek viszont oda jutnak, hogy hihetetlenül felháborodnak, és dühükben megragadják Jézust, hogy megöljék őt. Jézus, isteni erővel, átment közöttük és elment tőlük...

Mindennek az a jelentősége számunkra, hogy a keresztyén élet ott kezdődik, abból fakad, kizárólag abból születik, hogy szemtől szemben találjuk magunkat Jézussal. Márpedig ha ez megtörténik, az hasonló módon reakciót vált ki belőlünk. Jézus szemtől szemben nem hagy(hat) érintetlenül! Egy egyházi beszéd lehet semmilyen - Jézus azonban nem. Ez a tétje a mai alkalomnak: vagy elfogadás, önátadás, hit a válasz, vagy pedig (burkolt vagy nyílt) elutasítás, gyűlölet. Nincs középút. Milyennek bizonyul a gyülekezet? Milyennek bizonyulsz te? Átmegy közöttünk és eltávozik, vagy pedig itt marad, és otthonra talál?

Talán azt kérdezed, mi ez az arrogancia? Ki ez az ember, aki azzal jön, ha ő beszél, Jézus jelenik meg? Mit képzelsz magáról? - Semmit. Ugyanolyan ember vagyok, mint te, aki találkoztam Jézussal szemtől szemben. Egyszer csak megszólalt, valóságos lett, beleszólt a dolgaimba. Arra hívott, hogy őt hirdessem. Hogy ő megjelenik közöttünk, az nem az én képességem - hanem Isten döntése és ígérete: tetszett az Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által tartsa meg azokat, akik hisznek.

I. Kicsoda Jézus?

Jézus tehát Galilea tartományaiban jár, tanít a zsinagógákban - de erővel és hatalommal, ami meglepte az embereket. Így megy el egy szombat szülővárosába, Názáretbe, ahol a zsinagógában Ézsaiás próféta könyvéből olvas. Tudatosan kikeresi azt a helyet, amivel önmagát azonosítja, önmagát mutatja be a názáretieknek.

"Az Úr Lelke van énrajtam, mivel felkent engem" - olvassa a jól ismert szavakat a názáretieknek. Jézus, az aki beszél, nem más, mint az Isten által kiválasztott és felruházott személy. Szavai és tettei mögött a mindenható Isten áll. Ő annak teljhatalmú küldötte, aki mindent alkotott és kezében tart - téged is. Akiről most szó van, aki szemtől szemben jön, nem önmaga jelöltje és nem is másoké. Jézus Krisztus nem az egyházé, a lelkipásztoré, a papoké. Ő nem a mi programunk, nem valamiféle vallásos propaganda vagy párt frontembere. Nem ennek a világnak, evilági szervezetnek vagy hatalomnak a nevében és erejével jön, hanem az Isten nevében, az Isten megbízásából, az Isten erejével, az isteni programot végrehajtani. Azért jön, hogy az ördög munkáit lerontsa. És hogy ez mi, azt szintén megtudjuk a próféta szavaiból, amit Jézus Krisztus önmagára vonatkoztat.

"Hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek". Isten programja az, mondja Jézus, hogy jó hírt mondjak, kiáltsak a szegényeknek. Kik a szegények? Jézus követői között találunk anyagi értelemben szegényeket, és biztos, hogy számára nem volt mellékes az ő ügyük. Azonban jó hírt hirdetett a gazdagoknak is - pl. a vámszedők. Jézus azt hirdette, hogy Isten szereti azokat és jövőt készít azoknak, akiket megvetettek, gyűlöltek, lenéztek saját népüknek tagjai. A szegénység mindenféle nyomorúságot magába foglal. Jézusnak jó híre van minden szegény számára. Aki testi egészségében szegényedett meg és aki lelkileg nyomorodott meg. Aki szegény az örömben, és aki szegény élete céljának az ismeretében. Aki szegény a kapcsolataiban, mert már mindenkit elvesztett - akár a halál, akár elviselhetetlen volta miatt. Aki szegény a múltjára nézve, mert nem kellemes, hanem fájdalmas emlékei vannak csak, és aki szegény a jövőjére nézve: mert nincs reménysége,

nincs kedve élni, nem lát maga előtt jövőt. Bármiféle szükségben és nyomorúságban az, akit az élő Isten ruházott fel hatalommal és küldött el, tud örömhírt mondani neked.

Jézus jó híre 3 részből áll annak alapján, amit Ézsaiás próféta könyvéből felolvasott:

Szabadulás a foglyoknak és a megkínzottak szabadon bocsátása. Mint látjuk Jézus jó híre nem pusztán szó, beszéd, szavak... amelyekből oly sok hiábavaló van körülöttünk és bennünk is. Azért jött, hogy az ördög munkáját lerontsa, azaz, akik rabok és akik megkínzottak, meggyötörtek, azokat megszabadítja és meggyógyítja. Kik a foglyok és kik a megkínzottak? Jézus által egyetlen egy fogoly szabadult meg, Barabás. És bár azt tanította, hogy látogassuk meg a börtönben lévőket, nyilvánvaló, hogy nem a börtönben lévő foglyok voltat Istenől kapott programjának a középpontjában. Az itt szereplő "elbocsátani", "elküldeni", "elengedni", "megszabadítani" kifejezés a megbocsátás, a bűnbocsánat szava is a Bibliában. Jézus tehát szabaddá tesz olyan szellemi-lelki tartozásoktól, kötelezettségektől, fogságból, ami mögött a bűn és a Sátán hatalma áll. Dolgok, amiket te teszel és amiket ellened tettek, amelyek fogollyá tesznek, megkötöznek, megkínóznak és meggyötörnek.

Mindezek a legkülönbözőbb formákat öltik az életünkben. Mert nyilvánvaló, hogy rabságban él az alkoholista és a drogos - akiket Jézus ma is megszabadít! - de sokaknak kevésbé nyilvánvaló, hogy a teljesítménycentrikus életvitelük, amelynek következtében szétesik a családjuk, félelmeik, hogy nem fogadják el őket mások, rejtett - tudatos vagy tudat alatti - kötődéseik ugyanolyan rabságot jelentenek. A bűnös beidegződések, viselkedésminták, gondolkodás mögött a Sátán áll, aki fogollyá tesz és megkínózik. Jézus azért jött, hogy szabaddá tegyen - mert ez a minket szerető Isten programja.

"... a vakok szemei megnyílását" Jézus Isten erejével és felkenetésével valóban megnyitotta vakok szemeit. Mégis, ahogyan nem egyedül a börtönben lévőkhöz ment, úgy nem kizárólag a vakokat gyógyította meg (itt nincs szó süketekről, bénákról, stb.) Azokhoz jött, akik nem látnak - de más értelemben. Úgy, ahogy Jézus, később, maga választotta, ruházta fel erővel és küldte el Pált: *"Azért küldelek el, hogy nyisd meg a szemüket, hogy a sötétségből a világosságra, a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek, hogy a bennem való hit által megkapják bűneik bocsánatát..."* (Apcsel. 26.18) Jézust szemtől szemben csak az látja meg, akinek megnyitja szemeit. Erről a vakságról szól a názáretiek története.

És azért küldött el, *"hogy hirdessem az Úr kedves esztendejét"*, ami nem más, mint Isten kegyelmének az ideje. Jézus azt mondja, hogy jó hírt hirdetni jött, Isten szeretetének, szabadításának, közelségének a jó hírét. Azt, hogy ő megismerhető, Jézusban megtalálható, szeretettel elfogadja a bűnöst, aki hozzáfordul. Mert nem elítélni akarja, nem elpusztításra vágyik, nem a halál a szándéka, hanem az élet. Nem véletlen, hogy Jézus itt hagyta abba a tekercs olvasását. Ézsaiásnál így folytatódik: "Istenünk bosszúállása napját". Jézus most nem a bosszúállást, az ítéletet jött hirdetni, most nem ennek van az ideje. A názáretiek azonban ezt várják: nem magukon, hanem a bűnösökön, a pogányokon.

"Ma teljesedett be ez az írás fületek hallatára." mondja Jézus. Ez vagyok én, itt van az idő, ezért vagyok itt. Nem holnap van az Isten kegyelmének az ideje, hanem ma. Most van itt, hogy jó hírt hirdessen a szegénynek, szabadulást a fogolynak, szemeik megnyílását a vakoknak. Immár nem a távoli jövő, hogy új kezdődjön az életedben. Mi a válaszd erre?

II. A názáretiek válasza...

...a megdöbbenés. Egyetértettek azzal, amit mondott, de mégsem tudták bevenni. Nem a József fia ez? Ismerjük az apját, az anyját, a családját, a házat, itt nőtt fel közöttünk. Hogy lenne ő a Messiás, a felkent, az Isten küldötte? Miért higgyünk neki? Mi a bizonyíték? Túl közeli, túl mindennapos ez az egész ahhoz, hogy ilyen nagy csodát hordozzon, mint amiről ő beszél!

Nem így van ma is? Miért pont a mai nap lenne valami teljesen újnak a kezdete? Hogyan történhetne velem igazi csoda itt? Ebben a mindennapos közösségi házban, egy régi történet egy régi könyvből, emberi szavak, mindennapos ember? Miért higgyünk? Mi a bizonyíték?

Jézus tudja, mi történik a hallgatóiban: *"Bizonyára azt a közmondást mondjátok rám: Orvos, gyógyítsd meg magadat. Amiről hallottuk, hogy megtörtént Kapernaumban, tedd meg itt is, a saját hazádban."* Hallották, hogy Jézus csodákat tett, de nem hiszik. Ha az orvos valóban tud gyógyítani, bizonyítsa azzal, hogy magát gyógyítja meg. Ha Jézus valóban az, akinek állítja magát, bizonyítsa azzal, hogy megteszi, amiről hallottak - de kétségbe vonják. Nem hisznek, de nem magukat okolják, hanem Jézust. Mint ma is: akik Isten okoljátok a hitetlenségért. Tedd meg ezt, vagy azt, ha azt akarod, hogy higgyek... Hányszor megtette! De te elfelejtetted, amit ígértél... Vagy: ha megtenné, biztos, hogy átadná magad neki?

A názáretiek vakok. Jézus két - általuk jól ismert - történettel próbálja megnyitni a szemüket.

Illés és a sareptai özvegy. Áháb király idejében a király gonoszsága miatt Isten bezárta az ég csatornáit, amelynek következtében súlyos éhínség állt be. Illés prófétát Isten egy pogány városba, Sareptába küldi, hogy ott gondoskodjon róla az éhínség idején. Amikor Illés egy özvegyasszonnyal találkozik, kenyeret kér tőle. Az özvegy azt válaszolja, hogy csak egy marék lisztje és egy kevés olaja van, amelyből az utolsó adag kenyeret készül megsütni magának és fiának, azt megeszik, azután pedig meghalnak. Illés azt mondja neki, hogy ne féljen, készítse el a kenyert, adja neki, és Isten csodálatosan gondoskodni fog róluk: a lisztes fazék nem ürül ki, a olajos korsó nem fogy ki. Minden úgy történt, ahogy Isten azt megmondta.

Miért hitt az asszony Illésnek és az ő Istenének? Miért nem kért először bizonyítékot, csodát, mint a názáretiek, hogy ezt látván higgyen, és adjon Illésnek enni? Ő hitt, megtette, amit Isten mondott, és utána tapasztalta a csodát. Ami utána történt, az bizonyította, hogy Illés igazat mondott. Vajon miért?

Ha több lett volna a korsójában, lehet, hogy azt mondja: nem adok, hátha kihúzzuk a fiammal az éhínség végéig. De neki szinte semmije sem volt, szegény volt. Felismerte rendkívüli szegénységét, és ezért hitt. Hiszen nem volt mit vesztenie: ha nem ad Illésnek, egy nappal később hal meg. Ha ad, és Illés nem mondott igazat, egy nappal korábban hal meg.

Naámán története. Gazdag ember, - ő is pogány - de leprás. Így megy el Elizeus prófétához, várván, hogy meggyógyítja őt. Ő azonban ahelyett, hogy kezeit rátéve imádkozott volna érte, szolgájával üzen Naámánnak, hogy hétszer fürödjön meg a Jordánban. A hadvezér ezen felháborodik, de szolgái tanácsára végül megteszi, amit a próféta mond, és meggyógyul. Miért hitt végül és miért cselekedett? Mert hiába gazdag, mégis szegény: kiközösítésre, lassú halálra ítélt leprás ember.

Ez Jézus válasza a názáretiek hitetlenségére, akik csodát követelve leplezik azt. Azért jött, hogy jó hírt hirdessen a szegényeknek, a rászorulóknak. Ilyen volt a sareptai özvegy és ilyen volt Naámán. Ezekhez küldte Isten az ő küldötteit és ezek fogadták azokat hittel. Ezek tapasztalták szabadítását és csodáját.

A názáretieknek pedig több sem kellett. Micsoda, hogy ez a jött-ment ácslegény, József fia két megvetett pogánnyal hasonlítsa össze őket? Hogy olyanok, mint egy koldosszegény özvegy, valamint egy büdös leprás? Sőt, hogy azok jobbak, mert hittek? Ők nem szegények, nem vakok! Megalázó, megbotránkoztató, amit ez az ember mond, és mit képzelsz, hogy ők hozzáforduljanak. Ez a gyilkos indulat oka...

...ma is. Mert amikor Jézussal szemtől szemben állsz, azt hallod, hogy te vagy a szegény, te vagy a fogoly, te vagy a megkínzott, te vagy a vak! Aki mindig mosolyogsz - összetört vagy. Aki büszke vagy egyéni szabadságodra és szabadelvűségedre - bűneid rabja vagy. Aki kérkedsz értelmekkel és világosságoddal - vak és tudatlan vagy. Akit jóleső érzések töltenek el, amikor végignézel anyagi javaidon - koldusszegény vagy.

De Jézus Krisztus örömhírral, szabadítással, gyógyítással, kegyelmével jön ma hozzád. Ne csikorgassad a fogad, ne nyomd el a hangot, ami szívedben megszólalt, ne engedd büszkeséged felülkerekedni Jézus hívásán. Fogadd el őt és higgy benne!

Nincs bizonyíték, csak egy jel: a kereszt jele. Az, hogy ő, az Istentől elküldött belehalt ebbe a programba. Mert idővel mindenki úgy fogadta, amint a názáretiek. Ezért végezték ki.

Micsoda - a mai napig tartó - jószándéka és kegyelme Istennek, hogy erre nem bosszúállással felelt. Hanem azzal, hogy feltámaszotta őt, hogy nevében bocsánatot és új életet kínál ma is. Egészen addig, amíg eljő az Ézsaiás által meghirdetett bosszúállás, azaz az ítélet napja. Jézus áll veled szemtől szemben. Ne utasítsd el, hanem fogadd el őt! ÁMEN